

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 35/99

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí senátu 20. mája 1999 predbežne prerokoval podnet [REDACTED] a jeho manželky [REDACTED], obaja [REDACTED], vo veci porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov postupom Okresného súdu v Bardejove v konaní o žalobe z 1. októbra 1997 podanej na tomto súde a takto

r o z h o d o l :

Podnet [REDACTED] a jeho manželky [REDACTED]
o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky v Košiciach (ďalej len „ústavný súd“) bolo 16. januára 1999 doručené podanie [REDACTED] a jeho manželky [REDACTED], obaja bytom v [REDACTED] (ďalej len „navrhovatelia“), ktoré označili ako podnet podaný „v zmysle ods. 3/, čl. 130 platnej Ústavy Slovenskej republiky v kontexte s jej článkom 11“. Uviedli v ňom, že k porušeniu ich „garantovaných práv“, a to „ústavného práva na prerokovanie veci pred všeobecnými súdmi bez zbytočných prietáhov a v našej prítomnosti“ a „práv

zakotvených v Európskom Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení jeho protokolov 3, 5 a 8“, a to „právo na spravodlivé súdne konanie vrátane primeranej lehoty“ a „právo na spokojné užívanie svojho majetku“. K porušeniu týchto práv malo dôjsť postupom Okresného súdu v Bardejove v konaní o veci vedenej pod sp. zn. 8 C 3/93 a v odvolacom konaní o tejto veci na Krajskom súde v Prešove vedenej pod sp. zn. 4 Co 11/97. Podľa navrhovateľov Okresný súd v Bardejove navyše tým, že od podania ich žaloby z 1. októbra 1997 neurobil „žiadny čo i len prvý úkon...“, „bolo porušené a je ohrozené ich právo na prejednanie veci súdom v primeranej lehote podľa ods. 1), čl. 6 Európskeho Dohovoru...“.

S ohľadom na to, že podnet obsahoval námietky porušenia základných práv v dvoch samostatných veciach, ústavný súd ich vyčlenil na dve samostatné konania.

Pokiaľ išlo o navrhovateľmi namietanú „absolútnu nečinnosť“ Okresného súdu v Bardejove, a tým zbytočné prietahy v konaní o žalobe z 1. októbra 1997 podanej na tomto súde, navrhovatelia uviedli, že „od tejto doby prešiel už viac ako 1 rok a 4 mesiace a v tejto veci sa vôbec nekoná ! Nemáme ani vedomie, aby toto naše podanie malo aspoň evidenčné číslo“.

II.

Ústavný súd podľa čl. 130 ods. 3 ústavy môže začať konanie aj na podnet právnických alebo fyzických osôb, ak namietajú porušenie svojich práv. Z konania o podnetoch nie je možné vylúčiť ani postup všeobecných súdov Slovenskej republiky pri rozhodovaní, pokiaľ v jeho dôsledku došlo k porušeniu základného práva alebo slobody fyzickej alebo právnickej osoby ako účastníka súdneho konania (čl. 46 až 50 ústavy) a pokiaľ tomuto základnému právu alebo slobode neposkytuje právnu ochranu iný orgán Slovenskej republiky. Pri predbežnom prerokovaní každého podnetu ústavný súd skúma, či obsahuje predpísané náležitosti upravené zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 293/1995 Z.z. (ďalej len „zákon č. 38/1993

Z.z.“). Ak ústavný súd zistí, že podnet má také vady, pre ktoré by mohol byť odmietnutý (§ 25 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z.z.), upozorní na ne navrhovateľa a určí mu lehotu na ich odstránenie.

V súvislosti s tým, že podnet navrhovateľov mal niektoré vady podania, ústavný súd vyzval navrhovateľov na ich odstránenie listom z 27. apríla 1999. V liste poukázal najmä na to, že konanie o podnete na ústavnom súde začína až jeho prijatím na neverejnom zasadnutí senátu po predbežnom prerokovaní podľa § 18 ods. 3 písm. b) zákona č. 38/1993 Z.z. Ústavný súd môže, ale nemusí podnet na konanie prijať (čl. 130 ods. 3 ústavy), a preto je v záujme navrhovateľov potrebné, aby v čase doručenia ústavnému súdu obsahoval všetky náležitosti ustanovené v § 20 ods. 1 citovaného zákona, prípadne § 50 v spojení s § 31a citovaného zákona. Vec, v ktorej navrhovatelia namietali zbytočné prietahy v konaní pred Okresným súdom v Bardejove, nebola v podnete bližšie označená, hoci práve v ich záujme je zistiť túto skutočnosť, aby k podnetu priložili čo najviac im dostupných dôkazov, a tým ústavný súd presvedčili, že prijatie ich podnetu na konanie vo veci samej má svoje opodstatnenie. Ústavný súd poučil navrhovateľov, že podľa § 44 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku majú právo ako účastníci konania (prípadne ich zástupcovia) nazerať do súdneho spisu na súde, robiť si z neho výpisy a odpisy (s výnimkou zápisnice o hlasovaní). Ústavný súd poukázal aj na to, že spisový materiál všeobecných súdov viažuci sa k namietanému porušeniu navrhovateľmi označeného ich základného práva si môže ústavný súd vyžiadať až po prijatí podnetu. Inými slovami, ústavný súd nie je substituentom navrhovateľov pri zabezpečovaní dôkazov ich tvrdení v podnete, ak si ich navrhovatelia môžu zabezpečiť sami.

Podnet tiež neobsahoval dôkaz o tom, že navrhovatelia ako účastníci konania, ktoré začalo dorúčením ich žaloby z 1. októbra 1997 Okresnému súdu v Bardejove, sa domáhali svojho základného práva na prerokovanie tejto veci bez zbytočných prietahov už spôsobom, ktorý mohol viesť k jeho ochrane v konaní pred označeným všeobecným súdom a ktorý spočíva v podaní sťažnosti podľa zákona č. 80/1992 Zb. o štátnej správe súdov. Domáhanie sa ochrany namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v konaní o podnete pred

ústavným súdom si v zásade vyžaduje vyčerpanie všetkých právnych prostriedkov, ktorými sa navrhovateľ ako účastník konania pred všeobecným súdom mohol domôcť jeho ochrany už v konaní pred týmto súdom.

S ohľadom na uvedené ústavný súd odmietol podnet navrhovateľov podľa § 25 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z.z., pretože nespĺňal zákonom predpísané náležitosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Košiciach 20. mája 1999

JUDr. Tibor Šafárik
predseda senátu